

zu bewahren/ aufzgangen. Also gehet auch auf
von der Elementischen Sonne oder Feuer/ und
terrestrischem Salze ein edler Saltz=Geist / die
Leibet der Menschen damit zu stärcken/ für viele
len zufälligen schädlichen Krankheiten zu bewah-
ren/ und bey guter Gesundheit zu erhalten. Ist
also eine Ewige Göttliche Sonne / Himmelsch
Salz / und Heiliger Geist : Und auch ein Ele-
mentische vergängliche Sonne/Salz/und Geist.
Und seynd wir schuldig/das Ewige zu lieben/ los-
ben/ehren/ anjubetten/und unser Seelen Seelig-
keit demselben zu beschlehn. Das zeitliche ver-
gängliche aber/ sollen wir mit Dancksgung ge-
messen/und zu unserer Nocturne gebrauchen.

Folget hierauß vor angezogene/
des Herrn Comeli, Explication, über das
Wortlein als, oder SAL.

Sed antequam ad divinos hujusmodi locos ea
nodandos accedamus ; divino Numine ; &
gratia Spiritus ; quem unice invocamus ; refunda-
nos oportet. Ut quod nulla augurali sub faba,
& divinatione prænoscere potest ; divino tandem
afflatu ; ac instinctu duce ; non aberrantes. expo-
namus. Cum in tanta, adeoque ineffabili divi-
norum tractatione, si forte (quod absit) erraves-
rimus, nulla nobis venia ; sin autem rem pie, fel-
liciterque prosequiuti fuerimus ; soli Deo, atque
summo Salis datori Christo gratia & universa
laus sit tribuenda.

De primo igitur ostendendum, quis sit cœlestis Sal, quoniam ve pacto à terrestri, de quo egit Christus in Evangelio, distinguatur. Ac quoniam Evangelica Christi verba magnam nobis ad dicendum de ipso vim addunt: haud inconcinnum fore arbitramur, si Christum, qui ut Apostolos majores nostros per insigne titulo decoraret, vocavit Salem terræ: nos ipsum, summum, atque intemeratum Salem cœli appellemus. Vix enim est ex tam multis inferioris naturæ comparatis, quod ad divinam adumbrandam, vim, ac efficientiam Salis hac in parte præcurrat. Est namque Christus, ipsiusque beatissima humanitas, unicum cœlesti beatorum mensæ appositum salillum. In quo Sal est plenitudo ipsius Divinitatis infinitæ, inexhaustæ, atque interminata: quæ & cœlum, & terram, cum omnibus, quæ in eis sunt, tum infinitè redundans implet; tum rursum condiens sese ad captum nostrum, universis etiam suavissimè degustanda exhibetur. Ab ea quippe, cuncta, quæ ubique sunt, & quæ fuere unquam, atque ullo post tempore erunt; & suum ipsa esse, & quod perfecta sint, & sine qua nulla essent, pro optimo, divinoque sui condimento, atque ut conditori sapienter, acceperunt.

Hanc itaque Divinitatem, unam & eandem tribus communicatam Personis, Sal suo, quo in una syllaba constat trium literarum nomine, tam Græcè quam Latinè, quodammodo exprimere, seu potius adumbrare conatur. Nam licet

Ghal-

Chaldaicis, Hæbraicisque in literis præcipue
(quod ijs loquitur sit Deus) sacra inclusa sunt;
atque divinitus impressa Mysteria: non tamen
his omnino vacant elementa lingvarum, preser-
tim Græca, quæ ab illis & derivata fuere, & con-
structæ ex his voces, rebus: non pro arbitrio, sed
ab earum proprietate, ut Platoni Græcorum ma-
ximo placuit, impositæ: Siquidem infinitatem;
atque immensitatem divinam, Græcis litteris ex-
pressam, & explicatam fuisse, *Apocal.* 1. ostendit
ur; ubi Joannes Chriftum Dominum de seip-
so prædicantem vidit, audivitque. Ego sum α ;
& ω ; Principium & finis. Nam quemadmo-
dum Sol dum levia & perspicua luce sua attin-
git; ab his protinus redditur ipsius imago &
splendor; ita cœlestis; atque infinita divinitas;
cuncta bonitate sua quasi splendore perfundens,
non modò rebus ipsis, verum etiam & litteris,
quibus res elucescunt, ac perspicuae fiunt, im-
pressum sul vestigium relinquunt: quale in Sale
quidem Græcis designato notis inesse reperi-
imus. Nam quod Latinè Sal, id ipsum Græce;
 $\alpha\lambda\varsigma$, dicitur: ijsdem ipsis utrobique literis, licet
commutato ordine, expressum: atque cum tres
illæ sint una tantum syllaba prolatum. Sed Græ-
ca vox utrumque exprimit apertius.

Est enim prima ejus nota α . quæ ab infinita
rotunditate, duobus veluti cornibus, in conse-
quentes literas produci videtur. Quæ nota cum
sacrosancta, divinaque illa Triade collata, pri-
mam ejus Personam, immissi scilicet Patris,

designat. Qui tum, ἀλφα, utpote principium est seipso infinitum; tum idem duobus ex se productionibus, alijs divinis Personis naturam suam effundit, atque infinitè communicat: quantum altera videlicet generatione, Filium; altera vero, nempe spiratione, una cum Filio, Spiritum Sanctum producit. Quin & ut ipsummet et. ostendit, æternam illam, infinitam, atque interminatam ejusdem summi Patris potentiam divina quædam ipsius operatio consequuta est, qua idem ex tempore, ab omnipotenti infinitate sua, sese ad universa procreandum effudit. Ut pote dum etiam duobus cornibus, benedictionibus inquam, altera, creatione rerum; altera vero earundem conservatione; & per omnipotentis Filij sapientiam, & per sacri Pneumaticis bonitatem, creaturis omnibus esse impertitur.

At, quæ media sequitur λ. nota est suavitate plena: quæ tum ore rotundo, & ad hilaritatem composito profertur; tum figura ipsa non admodum est vero circino dissimilis. Nam à superiori angulo duo deorsum tendentia latera trianguli figuram, absque basi tamen, sine termino, videntur efficere, ut ipsam litera exprimit. Quæ rursus nota ad illam eandem Triadem relata, secundari ejus personam, Filium scilicet, suavissimo Patris ore prolatum verbum representat. In quo duæ æternæ, ut vocant, relationes, quasi duo infinita latera, reperiuntur: altera, qua ad Patrem, à quo æterna sui generatione

pre-

procedit; altera, qua in Spiritum Sanctum, quem
una cum Patre spirat, æterna, & infinita habi-
tudine, sineque ulla intermissione refertur.

Sed neque eidem nota λ. æterno inquam, Dei
Filio, mediatori Dei, & hominum Christo, sua
etiam beneficentissima in tempore actio defuit:
Ut qui divinitatem & humanitatem comple-
tens, lapisque angularis ipse factus; utrumque
parietem, Israëliticum videlicet populum cum
Gentili, quasi duo latera connexuit. Unde tam
munitum, adeoque tutum utriusque in seipso con-
didit asylum, ut confugientes, mortiferam per-
petuae damnationis sententiam evaderent.

Demum hoc ipsum monosyllabum g. conclu-
dit. Hæc quippe nota sinuosa quadam, atque
circumflexa hinc inde ducta linea designatur.
Quæ à duabus extremitatibus in suū medium
progressa, duos distinctos, quasi semicirculos
designat; è quibus duci ipsa, atque constitui
ostenditur. Quod lineamentum cum illa ipsa
triade comparatum, tertiam divinam perso-
nam, nempe Spiritum Sanctum adumbrat. Is
namque Spiritus ab utriusque, Patris scilicet,
Filiique sinu, unica, eademque spiratione pro-
cedens, duas distinctas personas illas, quibus &
coæqualis, & coæternus est, sic infinito amoris
sui nexu connectit, ut ipse distincta persona ma-
nens, una cum illis, in simplicissima, indivi-
dua, atque immensa natura conveniat.

Verum enim verò ut alijs personis; ita & Sa-
cro sancto Spiritui sua ex tempore communica-

De Signatura Salium,

33
tio attribuenda est: quæ mirè exprimitur per ejusdem literæ s. ductum: si tamen inferam ejus extremitatem, quæ ab anterioribus monosyllabi literis quasi oriri videtur, consideremus. Nempe quoniam illa pacto, quoad nos, primò in dexteram porrigitur: deinde à dextera in lævam, sinuoso ductu paululum ascendendo con torqueatur: atque inde tandem, simili sequente obliquitate, rursum in dexteram desinat. Etenim sacer idem ipse Spiritus ab æternis illis, ac infinitis duabus personis, quasi ab immenso infinitatis fonte progressus, dum in tempore dona sua mundo communicat, ea primùm in dexteram, hoc est in corda hominum, ad eos divino legis naturæ lumine illustrandos, & imbuedendos effudit. Deinde eodem ipso remanente lumine, quasi à dextra in lævam paululum ascendendo deflectens, Mosaicam legem digito Dei, hoc est, se dictante, scriptam, Israëlitis protulit. Postremò relicta Mosaicæ legis læva, in dexteram revolutus, Evangelicam legem à Christo servatore latram suo sapientissimo, amantissimoque gratiæ Sale condit.

Ex quibus, quod ad rem pertinet, appetet tres illas Salis literas unam constituentes syllaham: ac rursus hanc ipsam eisdem illis tribus explicatam, indicasse nobis, in Sale esse impressum vestigium aliquod illius sacrosanctæ, atque individuæ Triadis, quam in monade peræquè, ac monadem in Triade veneramur.

Quam quidem Triadem, ut infinitam, utque
ater-

æternam , ac ineffabilem rem quandam , igno-
tam ferè , & incomprehensam habuissimus ; &
quasi remotissimum Salem , nullo unquam hu-
mano , angelicove anteà deportatum salino , in-
tactum reliquissemus ; nisi tandem divina ejus-
ce Triadis Persona Verbum , divinitatem tantam
in assumpta à se humanitate tanquam in salino
Salem , nobis degustandam obtulisset . Namque
hoc ipsum salinum , tum figura , & æterno splen-
dore Patris cælatum ; tum vermiculatis passio-
nis suæ notis compunctum , & illustratum ; at-
que sanctissima etiam sacri Spiritus unctione
decoratum , cœlesti beatorum mensæ semper
est appositum ; ad ipsorum escam solempnesque
epulas . æterno , atque ineffabili modo conuen-
das . Utpote cùm in eo prorsus reconditi sint di-
vini omnes , svavissimique æternæ Sapientiæ
sapores , & gustatus excellentissimi . Est enim
ipsemet Christus , cælestis , opulentissimique
convivij non modo conditor sapientissimus ; sed
ipsummet etiam condimentum , atque condita-
res , & esca , quæ apponitur . Per ipsum enim
cælestis ejus Pater Rex Regum , ac dominus do-
minantium magnificentissimus , qui nos ex sua
bonitate , atque ut bona sua amat , universo
creaturarum populo amplissimum Salis congia-
rium , hoc est , suæ præstantissimæ gratiæ auxili-
um ad se inquirendum , cœlestiaque appeten-
dum , dat liberalissimè . Sanè , ut qui ad cœleste
epulum sunt vocati , congiario ille se ad hoc ve-
niendum , in eoque felicissimè accumbendum .

præparent: si vero ut fatui venire renuerint, sublati ab eis congiario, sempiterna pœna multentur. Quia in re non aliter se utriusque habere videntur, quam carnes cum ossibus, quæ simul in ollam cum aqua, & Sale ad ignem decoquenda immittuntur: atque illa post ad mensam apponuntur. Ex quibus ossa, cum neque Sale condiri, neque aqua emolliri possint, infra mensam statim canibus comminuenda projiciuntur: carnes autem quia teneritatem ex calore, & aqua, condimentum verd à Sale acceperunt, puriore mensa Sale denuo conspersæ, summa cum voluptate eduntur. Sunt enim ut ossa carnibus, sic etiam bonis permixti mali. Quorum hi, cum neque divinum gratia Salem regustare, neque Iustrali aqua dilui, ac emolliri, neque cœlestis verbi calore accendi ad res divinas voluerint; severissimo magni prægustatoris atque mensæ perfecti Christi judicio igni, vel cruciatibus reservantur convellendi. Quos ille, præduritie, obstinatos, præque indignitate fatuos, insulsissimos, cœlestique mensa indignissimos invenient, de medio iustorum divellit, atque in profundum barathrum, rapacissimis Inferni canibus perpetuo conterendos, detrudit.

At verò boni, qui non solum priore, sed posteriore etiam Sale, divina inquam, antecedenti (ut nostri ajunt) & consequenti gratia conditi fuere; ac non modo virtutibus ornari, sed ardenteribus cruciamentorum hujus vitæ undis se exerceri, exurique pro Christo passi sunt: hos tanquam

quam perdignas mensa carnes idem prægusta-
tor offerens Deo Patri, novo gloriae Sale perfun-
dit; ac licet advenas & peregrinos, inter ange-
licos & cælestes cives simul discumbere; & per-
qua cum his donari beatitudine & mansione
jubet. Quamvis tamen vario promerendi
cursu ad unam illam & eandem felicitatem ut-
rique perveniant. Nam ex quo superni illi cives
angelici, ab ipso rerum exordio, & cum primis
eis contigit plena optio, cælestes venturi Chri-
sti coenas meridianis insolentissimi Luciferi
prandij prætulerunt; oppiparas quidem illas,
atque, ut vocant, saliares, cum favissimo gra-
tiae Sale conditas, tum splendidissimo gloriae
lumine collustratas, consequi meruerunt. At
vero rerrarum incolæ, ac cælorum advenæ ho-
mines tam gravi mole corporis oppresi, densissi-
misque toti ignorantiae tenebris obvoluti; tam
longum iter ad patriam longè tardiore gressu
confecerunt. Non enim his sub ipso ingressu
vitæ, perinde atque illis, sub ipso creationis ter-
mino consecuto momento, universa toraque si-
mul meriti occasio sese arripienda obtulit. Sed
ipos hanc potius, continua, diutinaque vitæ
periodo, usque ad ejus exitum, studiosissimè,
laboriosissimèque captare oportet: præterquam
quod tam arduum, adeoque asperum, atque mil-
le præcipitijs expositum iter ad patriam, tam
magnas ubique peregrinis curas afferat, in tam
graves saepe animi angores, ac solicitudines eos
inducat; ut plane, non tam humani laboris, seu

conatus, quam divini Numinis sit, peregrinos aut non decicere in via, aut non à vero quandoque scopo, seu viæ termino aberrare. Quod paſſim utique omnibus continget; niſi constitutus à divino Senatu totius orbis parochus Christus, qui ubivis peregrinis suis Salem, & ligna præbet, ipsos tum reficeret, ac recrearet, tum in viam, quæ nos ad eandem cœlestem patriam dirigit, reduceret.

Dieses ſey also auff diſimahl genug/ von der Signatura Salis, Metallorum, & Planetatum, wann man den Sachen nur fleißig nachdencket/ wird man weit darmit kommen. So Gott will vermeine ich ins fünftige auch ein Tractälein/ de Signatura Vegetabilium, Animalium, & Mineralium, heraus zu geben/ darinnen auch viel guter Nachrichtung zu finden/ und allen Ständen nützlich und gut zu leſen feyn wird.

O du Ewiger / Allmächtiger / Gütiger / und
Barmherziger GOTT Vater / Feuer / Licht /
und Sonne der Gerechtigkeit/ erleichte und er-
wärm alle schlaffende, finstere/ und kalte Mensch-
liche Herzen/damit ſie dich zu ſehen/zu kennen/ zu
lieben/ und zu fürchten/ und für alle empfangene
Guthaben/ dir herzlichen Lob / und schuldigsten
Dank zu ſagen/ eumahl aufzawachen/ munter/
und ſehend werden mögen.

O du Ewiges Wort Gottes ! du liebliches/
heylſames / wohlschmäckendes Himmelſches Salt
JESU Christe/ habe und erquicke unsre francke
Seelen/ durch dein Göttliche erhaltende Kraft/
damit

damit wir stark werden / und uns weder Todt/
noch Teuffels Gewalt schaden könne.

O du Heiliger Geist ! einiger Führer / und Leis-
ther zur Wahrheit / der du von dem Göttlichen
Ewigen Feuer / und Himmelischen Salze / auf-
gangen bist / tröste alle Traurige / in diesem gifti-
gen Morast / und Jammerthal / unter lauter zer-
reissende Wölfe / in der Irr gehende / und ver-
lassene Schäflein / stärke dieselbe / damit sie ihr
Kreuz allhier gedultig tragen / scheid sie einmahl
von den stinkenden Böcken / und führe sie endlich
zu den Auferwöhnten / auff eine Himmelische grüne
Auen / allwo das Ewige Liecht unablässig zu se-
hen / das Salz der Himmelten zu kosten / und die
völle Göttlichen Friedens / Gnade / und Barma-
herzigkeit / Ewiglich zu geniessen / Amen.

E N D E.

